

ἐργασίαν ἀπολεσθεύσας δυνάμεις. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῆ ἐν μέτρῳ τινὶ περὶ πνευματικοῦ καμιάτου. Ἄλλ' ὅμως ἡ υπερβάλλουσα τοῦ πνεύματος ἀπασχόλησις συνεπάγεται πολλάκις ἀκανόνιστον καὶ διακεκομμένην ἀνάπαυσιν, ἀπύνιαν ὅπωςδήποτε σοβαρὰν, διατάραξιν τῶν λειτουργιῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ βλάβην τῶν πεπτικῶν καὶ ἄλλων ὀργάνων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σαφηνίζεται, νομίζομεν, ἀποχρώντως ἐνδιαφέρον κοινωνικὸν ζήτημα, ὅτι δηλ. αἱ ἐργατικά τάξεις, ὅταν τρέφονται καὶ διακρίνονται καλῶς, οὐδὲν σχεδὸν ἔχουσι νὰ φοβηθῶσιν ἐκ τῆς ἐργασίας των, καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εὐρίσκονται μᾶλλον ἐξησφαλισμένοι κατὰ τῶν ἀσθενειῶν ἐκείνων, αἵτινες προσβάλλουσι συνήθως τοὺς διάγοντας πνευματικὸν καὶ καθιστικὸν βίον.

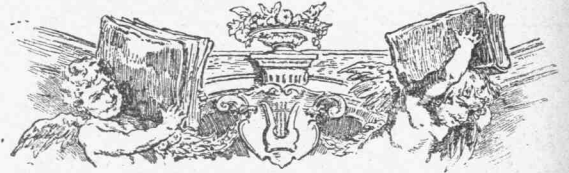
Θαυματοῖα ἐγκειρίσις.

Ἐν τῷ ἀρτίως συγκροτηθέντι ἐν Βερολίῳ 22ῳ συνεδρίῳ τῶν γερμανῶν χειρουργῶν, ὁ Δρ Ἄν ἐπαρουσίασε περίεργον περίπτωσιν προΐουσης τυφλώσεως.

Ἐπρόκειτο περὶ ἀσθενοῦς, ὅστις ἐστάλη εἰς τὸ νοσοκομεῖον μὲ τὴν διάγνωσιν ὅτι πάσχει ἐξ ἐγκεφαλικοῦ ὄγκου. Ὁ ῥηθείς ἦτο τριακοντούτης κρεωπώλης ὑγιῆς καθ' ὅλα μέχρι τότε, ἀλλ' ἰσχυρὸς οἰνοπνευματοπότης καὶ ζυθοπότης. Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς λειτουργίας τῶν ἐγκεφαλικῶν νεύρων οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαχθῆ ἡ γλῶσσα ἐξαγομμένη ἔκλινε πρὸς τὰριστερὰ (προσβολὴ τοῦ ὑπογλωσσίου νεύρου) ἡ ὄσφρησις εἶχε πάθει πολὺ, ἡ δὲ ἀκοή δὲν ἦτο τόσον καλὴ ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὠτός, ὅσον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ. Ἐκτὸς τούτου παρεπονείτο ὁ πάσχων, ὅτι ἠθάνετο ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ μεγάλον ὑπόκωφον οὕτως εἶπειν πόνον, ἡ δὲ ὄρασίς του εἶχεν ἀπὸ ἐνὸς ἔτους σθεσθῆ ἀριστερόθεν μὲν ὀλοτελῶς δεξιόθεν δὲ σχεδὸν ὀλοτελῶς.

Ὁ Δρ Ἄν συνεπέρανεν ἐκ τῶν συμπτωμάτων ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κύστεως ἐχινοκόκκιον ἐν τῷ προσθίῳ ἀριστερῷ λοβῷ· ἐπειδὴ δὲ ἦτο κίνδυνος κατὰ τοὺς ὀφθαλμιατροὺς νὰ χάσῃ ὁ πάσχων ἐντελῶς τὴν ὄρασιν του ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου, ἀπεφάσισεν ὁ Δρ Ἄν νὰ προβῆ εἰς ἀνάτρησιν τοῦ κρανίου· ἐνήργησε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μετώπου τετραγωνικὴν τομὴν, ἧς ἐκάστη πλευρὰ εἶχε μῆκος 7 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἀφῆρεσε τὸ κοπὲν τεμάχιον τοῦ κρανίου, πρὸς μεγάλην του ὀμως ἐκπληξίν δὲν εὔρε τὸν προσδοκώμενον ὄγκον. Ὅτε δὲ ἐκόψε τὴν σκληρὰν μὲνιγγα προέπεσαν ἀμέσως μέγα τεμάχιον ἐγκεφάλου, τὸ ὅποιον κατ' οὐδένα λόγον ἐχώρει πλέον νὰ ἐπαναχθῆ εἰς τὴν πρῶνν θέσιν του. Ὁ Δρ Ἄν δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλο τι ἢ νὰ κόψῃ νῦν τὸ τεμάχιον αὐτὸ καὶ ἠτοιμάσθῃ μετ' αὐτὸ νὰ βράσῃ πλέον τὸ κρανίον, ὅτε νέον τεμάχιον ἐγκεφάλου ἀνεφάνη. Τῷ ἐπῆλθε νῦν ἡ ἰδέα ὅτι πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου μέγα ποσὸν ὑγροῦ προκαλοῦντος τὴν θλῆσιν ταύτην τὴν φοβεράν. Ἐκέντησεν ὡς ἐκ τούτου τὸν ἐγκεφάλον διὰ σήραγγος καὶ πρὸς ἐκπληξίν του ἐπληρώθη αὕτη ὑπὸ διαχυεστάτου ὑγροῦ· ἐπαναλαθὼν τοῦτο δεκάκις ἐξήγαγεν οὕτω 100 γραμμάρια περίπου ὑγροῦ· τότε ὁ ἐγκεφάλος καὶ τὸ ἐξαχθὲν τεμάχιον ἐπανῆλθον πάλιν εἰς τὴν φυσικὴν των θέσιν, πίεσις δὲν παρετηρεῖτο πλέον, ἡ δὲ περαιτέρω πορεία τοῦ ἐκτάκτους εὐνοϊκῆ. Ὁ πάσχων ἀνηλάγη βαθυηδὸν ὅλων τῶν ἐνσπλήσεων καὶ ἰδίως τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ μνημονικοῦ, ἧτις ἦτο προηγουμένως οὐσιωδὲς ἀτάτη, τῆς πίεσεως, ἧτις τῷ ἐδάχυνε τὸ μέτωπον, «ὡσάν νὰ εἶχε σπινδα ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου» κατὰ τὴν ἐκφρασίαν του, ἡ δὲ ἔντασις τῆς ὄρασεως ἐφθάσε τὴν κανονικὴν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ὀφθαλμοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ διακρίνῃ καλῶς πάντα τὰ ἀντικείμενα.

P*

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀσθενῶν ἀπεθίωσε τὸν παρελθόντα Αὐγουστον ἐν Πετρούπολει εἰς τῶν μεγίστων ρώσων ποιητῶν, ὁ Ἀλέξιος Ἀποῦστιν. Ἦτο πενήτηκοντα δύο ἐτῶν, κατὰ τὰ τελευταῖα δὲ ἔτη τῆς ζωῆς του εἶχε παύσει νὰ γράφῃ. Ἐκ τῶν ἀρίστων αὐτοῦ ἔργων θεωρεῖται ἡ Ἱστορία τῶν Χωρίων.

Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ φιλολογικοῦ περιοδικοῦ Ἐρμοῦ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Διέλις ἀπόσπασμα τῆς ἀρτι εὑρεθείσης συγγραφῆς τοῦ Μένωνος, μαθητοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐπιγραφομένης Ἱατρικῆ Συναγωγή καὶ περιλαμβάνουσας ὅλα τὰ ἐν Ἑλλάδι συστήματα ἱατρικῆς καὶ ὑγιεινῆς. Τὸ πολῦτιμον τοῦτο σύγγραμμα ἦτο γνωστὸν μόνον ἐξ ἀποσπασμάτων τοῦ Γαληνοῦ καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων εὐρέθη δὲ μεταξὺ τῶν παπύρων, τοὺς ὁποίους ἠγόρασεν ἐν Αἰγύπτῳ τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον.

Ἐν προεβηκυία ἡλικίᾳ ἀπέθανε πρότινον ἡμερῶν ἐν Παρισίοις, ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ βουλευθάρτου τῶν Καποκίνων οἰκίῳ αὐτῆς, ἡ ποιήτρια Ἀναῖς Ségalas. Θυγάτηρ τοῦ Καρόλου Μενάρ, συγγραφέως τοῦ Φίλου τῶν ζῴων, ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τῷ 1814, δεκαεπταετίς δὲ μόλις ἐξέδωκε τὴν πρώτην αὐτῆς ποιητικὴν συλλογὴν. Νεωτᾶτη νυμφευθεῖσα ἐξηκολούθησε νὰ γράφῃ ποιήματα, μυθιστορήματα, δράματα, ἄρθρα κτλ. ἐπὶ μακρὸν διατελέσασα συντάκτις τοῦ Musée des Familles καὶ κατακτῆσασα τὴν ἀγάπην τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νεανίδων, πρὸς τὰς ὁποίας ἀπηυθύνοντο κυρίως οἱ τρυφεροὶ τῆς στίχοι. Ἐκ τῶν συλλογῶν τῆς ἐπαίνουνται τὰ Διαβατικὰ Πιπρὰ καὶ ἐκ τῶν μυθιστορημάτων τῆς τὰ Μυστήρια τοῦ Οἴκου. Τῆς Ἀναῖδος Ségalas εἶνε καὶ οἱ κατωτέρω ὄρατοι στίχοι, οἱ ὁποῖοι ἀπεδίδοντο καινῶς εἰς τὸν Οὐγγῶ, ὡς τούτου δ' ἔχουν μεταφρασθῆ, νομίζομεν, καὶ ἐλληνιστί:

Squelette, reponds-moi! qu' as-tu fait de ton âme?
Flambeau, qu' as-tu fait de ta flamme?
Cage deserte, qu' as-tu fait
De ton bel oiseau, qui chantait?
Volcan, qu' as-tu fait de ta lave?
Qu' as-tu fait de ton maitre, 'esclave?

Ἐπιστημονικά

Ὁ ἐπιφανὴς γεωλόγος Ριχάρδος Λέφιος ἐξέδωκεν ἐσχάτως πόνημα μόχλων δεκαετῶν, τὴν Γεωλογίαν τῆς Ἀττικῆς. Ὁ ἐπισυνημμένος τῇ συγγραφῇ γεωλογικὸς χάρτης τῆς Ἀττικῆς ἐξ ἑννέα φύλλον, εἶνε ἀριστοτέλεσμα χροτογραφικῆς τέχνης.

Κατὰ τὰς ἐν Καλλιφρόνῃ ἀνασκαφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς εὐρέθησαν ἐσχάτως δύο ἀνάγλυφα καλῆς τέχνης, ἀλλ' ἐφθαρμένα. Τὸ ἐν παριστῇ ποιητῆν Θεῶν, διακρίνονται δὲ καθαρῶς ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ Ἥρα, ἡ Νίκη.

Ἐβεβαίωθη ὁ θάνατος τοῦ Ἐμῖν Πασᾶ, τοῦ περιφήμου ἐξερευνητοῦ τῆς Ἀφρικῆς. Κατὰ τὰς διηγήσεις τοῦ ἀγγλοῦ Σουάν, ἀρτι ἐπανελθόντος ἐξ Οὐζιζί εἰς Λονδίνον, ὁ Ἐμῖν Πασᾶς ἐπεσε θύμα Ἀραβῶν φυλάρχου εἰς τὴν χώραν τοῦ Σεῖδ-Βιν-Ἀβέδ, ἀποθανὼν διὰ μαχαίρας καὶ ριφθεὶς εἰς τὸν Μανυέμαν. Ὁ Ἐμῖν Πασᾶς τοῦ ὁποίου γνωστὸς εἶνε ὁ πολυτάραχος καὶ περιπετειώδης βίος, κατήγετο ἐξ Ἑβραίων, — τὸ ἀληθές του ὄνομα ἦτο Ἰσαὰκ Σνίτσερ, — ἐγεννήθη δὲ πρὸ 53 ἐτῶν ἐν Νάισε. Ἀποθνήσκων καταλείπει μίαν θυγατέρα, ἐκπαιδευμένην ἤδη ἐν Γερμανίᾳ.